

ZBORI

REVIJA · NOVE
ZBOROVSKÉ · GLASBE
UREJUJE
ZORKO PRELOVEC
1931
LETNIK VII · ŠTEV · 6

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA

LJUBLJANA, Prešernova ulica št. 3

je največja regulativna hranilnica v Jugoslaviji.

Ima vlog nad Din 430.000.000.—

Telefon št. 2016 in 2016.

Poštni čekovni račun št. 10.533.

Telefon št. 2016 in 2016.

Za vse vloge jamči ljubljanska mestna občina z vsem svojim premoženjem in davčno močjo.

Vloge se sprejemajo na knjižice in na tekoči račun. Naložbe proti odpovedi se obrestujejo po dogovoru kar najbolj ugodno.

Posojila se dovoljujejo na posestva, menice in vrednostne papirje čim najceneje.

Za male trgovce in obrtnike obstoji pri hranilnici kreditno društvo, za pupilne naložbe pa sodni depozitni oddelek.

Za varčevanje mladine izdaja domače hranilnike, za pošiljanje denarja po pošti pa svoje položnice.

Uradne ure za stranke so od 8. do 12^{1/2}.

„ZBORI“

PEVSKO DRUŠTVO
„LJUBLJANSKI ZVON“ V LJUBLJANI

revija nove zborovske glasbe. Izhaja šesto leto. Letniki 1926, 1927, 1928, 1929 in 1930 se dobe vezani po Din 80.—, nevezani po Din 50.—. Naročnina za Jugoslavijo v letu 1931 Din 50.—. Partiture vseh v „ZBORIH“ priobčenih skladb so pri upravi lista naprodaj po 1 dinar za 2 strani.

„ZBORI“

PJEVAČKO DRUŠTVO
„LJUBLJANSKI ZVON“ u LJUBLJANI

revija nove horske glasbe. Izlazi šestu godinu. Godišnjaci 1926, 1927, 1928, 1929 i 1930 dobe se vezeni po Din 80.— nevezeni po Din 50.—. Pretplata za Jugoslaviju za godinu 1931 Din 50.—. Partiture sviju u „ZBOROVIMA“ priopćenih kompozicija su u prodaji kod uprave lista uz cjenu Din 1.— za 2 stranici.

Spoštovanim naročnikom!

Zaključujemo sedmi letnik „Zborov“.

**Naročnino za leto 1932. obnovite takoj
po priloženi položnici ali po dopisnici.**

Pridobite „Zborom“ novih naročnikov!

Pevci in pevke, pevska in prosvetna društva
in knjižnice bi morale biti naročene na naš list!

Naročnina Din 50.—. (Jugoslavija)

S r e č n o n o v o l e t o !

Uredništvo in uprava
„ZBOROV“

Štovani naručnici!

Zaključujemo sedmu godinu „Zborova“.

**Naručnino za godinu 1932. obnovite
odmah po priloženoj poštanskoj uputnici
ili po dopisnoj karti.**

Pridobite „Zborima“ novih naručnika!

Pjevači i pjevačice, pjevačka i prosvetna društva
i biblioteke moraju biti sve naručene na naš list.

Naručnina Din 50.— godišnje. (Jugoslavija)

S r e t n u n o v u g o d i n u !

Uredništvo i uprava
„ZBOROVA“
L J U B L J A N A

GLASBENO KNJIŽEVNA PRILOGA

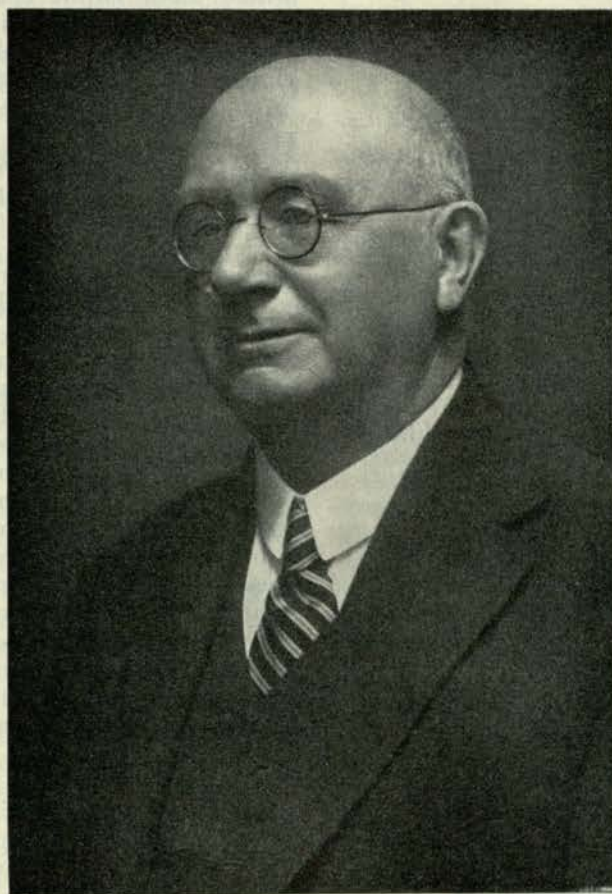
Izhaja vsak drugi mesec

Urejuje Zorko Prelovec, upravlja Joško Jamnik, izdaja in zalaga pevsko društvo «Ljubljanski Zvon», tiska Delniška tiskarna, d. d. v Ljubljani, predstavnik Miroslav Ambrožič, vsi v Ljubljani / Naročnina na «Zbore»: za kraljevino Jugoslavijo 50 Din, za Italijo 25 lir, za Češkoslovaško 30 Kč, za Ameriko poldrugi dolar / Ponatis člankov dovoljen le z navedbo vira Glasilo JPS. Hubadove župe (Ljubljana) in Ipavčeve župe (Maribor)
Štev. pošto-čeko vnega urada 12.134

DVA JUBILEJA GLASBENE MATICE V LJUBLJANI

1891

1931

Dne 1. decembra 1931. je poteklo 40 let, odkar je nastopil svojo službo pri «Glasbeni Matici» sedanji ravnatelj konservatorija **Matej Hubad** na povabilo tedanjega matičnega odbora in s posredovanjem sodnega svetnika I. P. Vencajsa, takratnega predsednika pevskega zbora Glasbene Matice. Zaeno praznuje 40letnico obstoja tudi pevski zbor naše prve muzikalne centrale, ki je tekom treh let izvedla 216 koncertov (159 pod vodstvom M. Hubada) in postala ognjišče naše domače glasbene produkcije in reprodukcije. Jubilantovo ime je v neloč-

ljivi zvezi z rastjo in prospedom Glasbene Matice. Hubadovo organizatorično delo, njegovi koncertni nastopi doma in v tujini in njegovo pedagoško udejstvovanje so neizbrisno začrtali smer našega glasbenega življenja, ki jo bo še točneje ocenila objektivna zgodovina.

Obširnejši jubilarntov življenjepis in njegovo dobo bomo priobčevali v prihodnjih številkah «Zborov», saj se bo Matični jubilej nadaljeval z obsežnimi koncertnimi nastopi vseh glasbenih panog zavoda vse prihodnje leto.

Mirko Kunčič:

Kadar moja deklica...

Kadar moja deklica
v zvezdnate večere
moli zame — njen smehljaj je
poln otroške vere.

Mrak varljive slike ji
nosi iz daljine
in prepleta z zarjami
žalostne spomine.

Kadar moja deklica
misli name, sanja
in kot bela lučka tli
v noč pričakovanja —

Jaz bolan in izgubljen
hodim svoja pota,
z mano gnev in črn obup:
njena sladka zmeta...

Dr. Jos. Mantuani:

Emil Hochreiter 60letnik

Še brné glasovi akordov, ki jih je izzvala osemdesetletnica o. Hugolina Sattnerja — in že se javljajo zopet drugi, rekel bi bordunski glasovi, ki pa postajajo vedno jačji in stopajo v ospredje: najtesnejši pobočnik o. Hugolina, njegov odlični učenec, pri katerem je položil temelje glasbenih nauk, vladni svetnik Emil Hochreiter postaja — peu à peu — častitljiv tudi na zunaj: kot šestdesetletnik. To sta si jako lepo uredila — mojster in učenec — lepo drug za drugim: mojster nekoliko prej, učenec kmalu za njim, da obhajata svoja jubileja.

Rodil se je Hochreiter dne 27. decembra l. 1871. v Debrecenu na Ogrskem. Oče njegov, Štefan, je bil nadgeometer v Novem mestu. Tam se je poročil s hčerko glavnega davkarja Tabouré-ta. Novoporočenca sta odšla kmalu v Debrecen, kjer je ugleдал Emil luč sveta. Mati je prinesla dete kmalu k svojim staršem v Novo mesto; tam je deček rastle

in se šolal vsa leta do dovršene mature na gimnaziji l. 1891.

Že v ljudski šoli je razmerno šibki, dobro odgovjeni deček zanimal o. Hugolina; posebno v pevski šoli na gimnaziji je vzbudil Hochreiter vso pozornost svojega učitelja z izredno nadarjenostjo za glasbo. Osobito po mutaciji je postal izboren tenorist, ki ni samo sigurno zadeval, ampak se tudi ni ustrašil nobene višine v področju svojega glasu. A ni ostal samo pri petju, ampak zanimal se je tudi za druge panoge glasbene umetnosti. Priučil se je igre na klavirju, na violini, violončelu in na flavti. Pa ne morebiti neredno in površno, temveč redno in temeljito.

Kot petošolec je začel skladati. Celó v javnost se je že upal: na cerkvenem koru so izvajali tedaj bogoslužno pesem, ki je ugajala vsem navzočim.

Ustanovil je tudi dijaški orkester in ga vadil in vodil.

Po maturi se je podal na Dunaj študirat pravo-znanstvo. Tam je prišel takoj v dober muzikaličen milieu. Zbor župne cerkve «Devet korov angelov» v notranjem mestu, ki jo običajno nazivajo «Am Hof», je sestajal v veliki meri iz svežih dijaških glasov. Da je bilo dobiti takih pevcev, so bile naložene posebne ustanove za dijake, ki so bili obvezani, da sodelujejo pri službi božji, posebno ob nedeljah in praznikih. Kapelnik v omenjeni cerkvi je bil tedaj prof. Josip Böhm, rojen Moravec in Slovencem vedno zelo naklonjen. Hochreiter se je prijavil, kapelnik ga je preizkusil in ga seveda takoj sprejel. Pod Böhmovim vodstvom je Hochreiter pel od 1891. do 1893. Prišel je v najlepše prilike, da je mogel spoznavati cerkvenoglasbeno slovstvo. Slučaj je hotel, da je bil župnik te cerkve, rojen Dunajčan, prijatelj glasbe, posebno dunajskih klasikov in njihovih epigonov. Prof. Böhm pa je bil njegov kontrapunkt: resnejši smeri, vdan cecilianski ideji in je gojil poleg gregorianskega koralu tudi polifonike 16. in 17. stoletja, a seveda tudi instrumentirano bogoslužno glasbo, že župniku na ljubo. Zato je bil repertoar te cerkve pravcati kaleidoskop vseh slogov od gregorianskega koralu do takrat modernih skladb. Podrejenih kompozicij Böhm ni izvajal. Ni težavno misliti si, kako je vse to vplivalo na Hochreiterja, ki je došel iz provincialnega mesta na Kranjskem v središče staroslavne glasbene kulture. Koliko je mladi glasbenik tamkaj pridobil, kako se je uživel v snovanje raznih glasbenih razdobjih praktičnim potom!

Pa ne samo to. Prof. Böhm ni bil samo izboren cerkven glasbenik, ampak tudi idealno dober človek, ki je zelo rad pospeševal nadarjene mladeniče in jim bil na roko, kjer je le mogel. Ko se je obrnilo vodstvo velikega jezuitskega odgojevališča za moško mladež v Kalksburgu blizu Dunaja do profesorja Böhma, da mu nasvetuje učitelja glasbe, je mož priporočil našega Hochreiterja. — Kdor je poznal Böhma, bo vedel ceniti to priporočilo: kar je označil on za priporočila vredno, je bilo prvovrstno. Tako je prišel naš slavljeneč l. 1893. v Kalksburg kot učitelj glasbe in na tem mestu je ostal do l. 1898. Vendar se je kaj kmalu dvignil in povzpел do tega stališča, da je dobil vodstvo celokupnega glasbenega pouka na zavodu in pomoč še drugih glasbenih učiteljev.

Kakor pa je bil glasbi vdan, vendar nikdar ni izgubil izpred oči svojega eksistenčnega smotra; vedel je, da je zelo težavno in negotovo, živeti od

glasbene umetnosti. Zato je študiral — poleg poučevanja in vežbanja svojih učencev v glasbi — tudi sam zase pravoznanstvo. Posejal je istodobno še dunajski konservatorij in napravil državni izpit iz petja, igre na orglah, klavirju in violini z odličnim uspehom. Tudi svoje pravoznanske študije je zaključil l. 1898. na univerzi ter vstopil l. 1899. pri namestništvu na Dunaju v državno politično službo. V tej je ostal 24 let. Medtem se je poročil. Soproga mu je rodila četvero otrok: tri hčerke in enega sina; obe prvi hčerki se odlikujeta v glasbi: prva virtuoziinja-violinistinja, druga operna pevka (altistinja).

Ko je stopil iz državne službe kot vladni svetnik, se je zopet preselil nazaj v svoj miljeni Kalksburg kot glasbeni ravnatelj in ondi deluje še dandanes.

Glasbo je gojil neprestano, tudi tedaj, ko je imel uradno opraviti s suhoparnimi paragrafi. Dandanes ga poučevanje ne zadržuje pri komponiranju: vedno novi glasbotvori, vedno duhovitejši, vedno modernejši mu prihajajo izpod peresa. V teku tega leta n. pr. je zložil novo latinsko mašo za zbor in orkester, več gradualijev in drugih «malenkosti»; razen tega je «pilil in pilil» stare skladbe, in to mu je bilo «v veselje in zadoščenje».

Število njegovih kompozicij je doseglo do sedaj že 120 del; od teh je pa tiskanih samo 39; v bližnji bodočnosti jih je pričakovati 13, pozneje pa še 32; ostalo bo morebiti priobčeno pozneje.

Vrsta se začena s skladbo za slavnostni vhod, zloženo za orgle in orkester in zaključuje z latinsko mašo za zbor in orkester. Dasi živi Hochreiter na Dunaju, oziroma v njegovem obližju, imamo od njegove muze tudi 23 del v slovenščini: 11 cerkvenih: a) 6 evharističnih pesmi (v Premrlovi zbirki: Slava presv. evharistiji); b) 2 božični pesmi (Cerkv. Glasb. 1913); c) Blaženi, koji slušaju riječ božiu; d) Planike I.; e) Planike II. (Marijine pesmi); f) Pet cerkvenih pesmi (v: Božji spevi, na svetlo dal V. Vodopivec); g) Osem cerkvenih pesmi (v: Gospodov dan, na svetlo dal V. Vodopivec); h) Štiri himne za procesijo sv. Rešnjega Telesa (v zvezi s p. Hugolinom Sattnerjem); i) Slovenske cerkvene pesmi (7 pesmi); k) Slovenske cerkvene pesmi (9 pesmi); l) Lauda Sion (36 evharističnih pesmi). 12 svetnih: a) Tri pesmi (Godec, Kesanje, Harfenistka); b) Dve pesmi (Domovini, Pastirica); c) Melodram: Balada o gospodu Joštu; d) Tri pesmi (Kam? Najslajša služba, Mojo srčno kri škropite); e) Pet veselih moških zborov; f) Pet mešanih zborov; g) Osem moških zborov; h) Narodni praznik, na svetlo dal Luka Kramolec (3 pesmi); i) Na Vidov dan; k) A capella-zbori (7 pesmi); l) Opera: Vrnitev. Iz nemškega besedila prevel Jak. Bedenek; m) Valses nobles (Novi Akordi, letn. 12.).

Hochreiterjeva največja dela so: oratorij: Die Geburt Christi (v treh delih); že imenovana opera «Vrnitev» (Die Heimfahrt) v enem činu; opereta «Die listige Mutz» v treh činih; «Christus», glasbenodramatična pasionska igra (opera) v treh delih; glasba za žaloigro «Johann Parricida» — šest orkestralnih komadov; kantata «Das Grab auf der Heide», za solo, moški zbor in orkester ter «Christus am Kreuze», Soloszene für Gesang, Violine, Orgel und Harfe. — Med velike oblike je pač treba šteti tudi maše: v te polaga prilično sistematično programatiko kot vodilno osnovo, n. pr. Missa «Christus Rex», ali še bolj jasno v mašah po zamisli osmerih blagrov: «Beati pacifici» (nastala med svetovno

vojno), «Beati mundo corde», «Beati pauperes spiritu», «Beati, qui persecutionem patiuntur», «Beati mites». Med najboljšo literaturo sodita njegovi dve maši za umrle, op. 38 in posebno op. 101, za enoglasni zbor z obligatnimi orglami.

Pozabiti ne smemo njegove pedagoške literature, ki pa ne nosi na čelu odioznega žiga «Šola»: tako: «Klavierstücke: O du selige Jugendzeit», ki obsegajo štiri zvezke, op. 48 (lahki komadi), op. 49 (istotako), op. 50 (za srednjo stopnjo) in op. 52 (za srednjo stopnjo, višji oddelek). Približno takega vzgojnega značaja je tudi njegova pesmarica: «Neues Gesangbuch für Kirche, Schule und Haus»; ta obsega 200 izvirnih pesmi za petje s spremljevanjem orgel, harmonija ali klavirja.

Pred nami je bogato glasbeno delo našega šestdesetletnika, ki je zasidran izven naše domovine. Od njegove glasbeno-umetniške nadarjenosti in delovne sile ima največ prida in užitka njegova nadomestna domovina; to je umevno. A to, da je prodrlo umetniško delo našega moža med veliko množico drugih veljakov v velemestu s staro in slovito zgodovino na glasbenem poprišču, to nas mora navdajati z zadovoljstvom in ponosom, zaeno pa vzbujati tudi hvaležnost do reprezentanta naše glasbene kulture izven domovine.

Hochreiter je zdaj v «najboljših letih». Ne čuti prav nič svojih šest križev. S tem nam je dano upanje, da dobimo od njega še marsikak umetniški dar v svojem jeziku po besedilu in v svoji čuvstvenosti po glasbi. V to mu želimo iskreno iz vse bratske duše, da ga Bog ohrani i nadalje čvrstega, čilega in dela zmožnega. Vivat!

Naši skladatelji

Adolf Gröbming je bil rojen dne 6. januarja 1891. v Trstu. Obiskoval je naprej državno realko v Trstu (1902—1906), nato pa do leta 1910. učiteljske v Kopru in Gorici. Po maturi je služboval od leta 1910. do leta 1913. na mesni ljudski šoli pri Sv. Ivanu (v bližini Trsta) in obenem študiral glasbo (gosli, klavir in kompozicijo) na Tržaškem glasbenem konservatoriju (Conservatorio Musicale di Trieste). Radi poziva k vojakom je študije nadaljeval šele leta 1919. na konservatoriju Glasbene Matice v Ljubljani, kjer je leta 1922. napravil z odliko državni izpit iz vijoline, klavirja in petja. Od leta 1922. do 1923. je služboval na Glasbeni Matici, od leta 1923. dalje pa poučuje glasbo na državnem ženskem učiteljskem v Ljubljani. Udejstvoval se je po večini kot glasbeni pedagog in pevovodja ter pisal tudi ocene in strokovne članke v razne slovenske dnevnike in revije. Izdal je: 1 mešani zbor v N. A. (1912), Osnovne pojme iz glasbene teorije (1924), Violinsko šolo za učiteljske, I. zv. (1924), Narodne pesmi za srednji glas in gitaro (1924), Gitarsko šolo (1925), Violinsko šolo, II. zv. (1926) in Gitarsko šolo za začetnike (1931). Leta 1926. je urejeval revijo «Tamburaš» od leta 1928. pa izhajajo v «Cerkvenem Glasbeniku» njegovi izborni članki o fiziologiji in fonetiki. Sedaj sestavlja v družbi z Iv. Lesico Slovensko-srbsko-hrvatski slovar, ki bo obsegal med drugim v transkripciji slovenski knjižno izreko. Kot pevovodja deluje že nad osem let pri pevskem zboru «Grafika» in v zadnjem času tudi pri zboru «Krakovno-Trnovo». V čezdalje širšem krogu sotrudnikov «Zborov» najlepše pozdravljen!

Opera

Po Vitezslav Novakovi «Laterni» nam je naša opera z vso vnebo in ambicijo servirala dve operi tako zvanega sodobnega stila in s tem ustregla le nekaj za sodobno operno muziko navdušenim ljudem, publiko je pa z vprizoritvijo odvrnila od gledališča. Obe stvari sta problematični. Saj ne rečemo, da nimajo duhovitih glasbenih domislekov, frapantnih harmoničnih kombinacij, originalnih inscenacijskih možnosti, vendar obe deli, dasi izvrstno naštudirani, tudi izvrstno izvajani, nista mogli pri poslušalcih — razen peščice glasbenikov in kritikov najti globljega odmeva. Dirigent Niko Štritof se je bil za noviteti zelo toplo zavzel in je žel zato z vsem ansambлом vred najtoplejše priznanje v sodbi o delih precej oddeljenega občinstva. Če bo te vrste sodobna muzika zmagala, je vprašanje bodočnosti. Wagner, Verdi, Puccini in še marsikdo drugi izmed opernih skladateljev bodo živeli s svojimi opernimi deli dolgo, česar pa Weilovim in Delcannojevim ne bi bilo mogoče prorokovati. Glasbene zanimivosti, ki so pač zrastle na novih potih.

Druga premiera letošnje operne sezone je bilo domače delo znanega srbskega skladatelja, večkratnega opernega ravnatelja Petra Konjovića «Koštana». Istega skladatelja opera «Vilin veo», pozneje prekrščena v «Miloševo ženitbo», je že takrat vzbudila pozornost glasbenega sveta. V «Koštani» pa je skladatelj zaradi pristnega narodnega sijeja drame Bore Stankovića našel pot v bogato zakladnico srbskega narodnega folklora. Kot je pokojni Janaček pri Čehih v svojih opernih delih naslanjal glasbo na ljudsko govornico, tako se je Konjović v «Koštani» predvsem naslanjal na srbsko narodno govornico. Pri izberi libreta je imel srečno roko. «Koštana» je po melodiki in harmoniki pristno južnosrbska glasbena ustvaritev. Za vprizoritev so z nemalo brigo poskrbeli ravnatelj Polič kot dirigent, k lepemu uspehu je mnogo pripomogla koreografija Margarete Fromanove, inscenator Uljanišičev pa je dal operi izvrstno opremo. Zlata Gjungenac, Primožič, Rumpel, Kogejeva, Španova, Gostič, Golob-Brnótova in Ribičeva so svoje napore vloge absolvirali z veliko ambicijo. Uspeh «Koštane» je bil v naši operi uspeh jugoslovanske narodne glasbe.

Kot atrakcijo za novo sezono so dali na repertoar po vsem svetu znano opereto «Viktorija in njen huzar». Madžarski skladatelj Pavel Abraham, komponist resnega glasbenega znanja, je zastavil svoje pero v prid lahki operetni muzi. Napisal je nekaj vžigajočih šlagerjev, ki so zmešali publiko vseh operetnih gledališč. O vsebini operete ni vredno pisati besed. Abrahamova glasba pa čudovito voliva na ljudi in gotovo je že danes samo z opereto «Viktorija in njen huzar» zaslužil skladatelj težke denarje. Kalmánovo «Grofico Marico» je skoro izpodrinil z vseh odrov. Opereto je izvrstno naštudiral dr. Danilo Švara. Josip Povhe dobro izrežiral, plesni mojster Golovin balet vzorno pripravil, šef garderobijer poskrbel za pestre noše, tako, da je vprizoritev nudila lepo zaokroženost. Sodelovali so: štefka Poličeva, Drago Zupan, Nuška Španova, Josip Gostič, Janko in Peček. Vsi solisti in solistke so prejeli mnogo rož in želi živahne aplavze razprodane hiše. Upamo, da si bo prazna gledališka blagajna z Abrahamovo opereto pridobila zadostnih denarnih sredstev za vzdrževanje našega hrama modric.

Gledališče je napolnila tudi opera «Židovka», ki jo odlikujejo krasna melodika, lepe arije, mogočni skupni nastopi, blesteč orkester. Zaslugo za lep uspeh opere imata Gjungenacova in novi tenor Ivič. O nastopih naše odlične primadone, pevke in igralka Gjungenac-Gavellove skoro res ni treba pisati pohvalnih besedi. Vzorna je vsepovsod in le škoda, če bi tako moč naše gledališče izgubilo. Novi tenor Ivič se je uspešno uvedel. Njegova deklamacija je še pomanjkljiva, glas ima pa prijeten in upamo, da bo v pevskem oziru pa tudi v igralskem hitro napredoval. Kardinala je pel in igral Rumpel, princa Banovec, princeso izredno pridna Ribičeva in Ruggiera Janko.

Opereta pa je prinesla še Leharjevo opereto «Dežela smehljaja». Dobra vsebina, naravno dejanje, ki pač zahteva operetno eleganco, z lepo nepremoderno glasbo po-

meni obogatitev našega operetnega repertoarja. Banovec, Poličeva, Ribičeva, Peček, Simončič, Zupan in posebno Golovin so prejeli za svoje uspešne nastope šopke in jih je publika po vsakem dejanju navdušeno klicala pred zastor. «Deželo smehljaja» je vestno naštudiral in temperamentno dirigiral kapelnik Neffat.

Gostje v naši operi. V opereti «Viktorija in njen huzar» je v vlogi sobarice Riketke debutirala Anta Kovačičeva s takim uspehom, da je kritika izrazila željo, naj bi jo uprava narodnega gledališča angažirala kot operetno subretó. Debutantka živahno igra in pleše, solopetje pa se bo šla učiti v inozemstvo. — Gostoval je še priljubljeni basist Josip Krizaj v «Aidi» in Vilfan-Kunčeva, kojih gostovanje je publika živahno pozdravila. Tudi debut Golob-Bernótove v «Snegoročki» je pokazal pevkinne lepe sposobnosti.

Opera namerava proslaviti stoletnico rojstva hrvaškega skladatelja Ivana pl. Zajca z njegovim najpopularnejšim delom opero Nikola Šubić Zrinski.

Iz naših organizacij in društev PRVI SLOVENSKI GLASBENI FESTIVAL.

Glasbena Matica ljubljanska praznuje meseca majnika 1932. 60letnico svojega obstoja in 50letnico delovanja šole Glasbene Matice. Matični pevski zbor sam je praznoval svojo 40letnico pravkar in obenem proslavil tudi 40 let neumornega dela ravnatelja Mateja Hubada pri Glasbeni Matici.

Proslava Glasbene Matice se bo vršila v zelo širokem obsegu, kakor je to potrebno za poudarek naše glasbene kulture, pa tudi za delo Glasbene Matice, ki je za razvoj te kulture vsekakor zelo pomembno. V dneh od 12. do 16. maja se bo zato vršil v Ljubljani prvi slovenski glasbeni festival, na katerem se bodo izvajale izključno slovenske skladbe in katerega se bodo udeležili razni slovanski glasbeni kritiki, skladatelji itd. Razpored koncertov je nekako naslednji: 12. maja: komorni večer (godalni kvartet); 13. maja: simfonični koncert; 14. maja: slovenska opera; 15. maja, dopoldne: cerkveni koncert v Frančiškanski cerkvi; popoldne: nastop pevskih zborov gostov; 16. maja, dopoldne: slavnostni občni zbor Glasbene Matice, zatem odkritje spomenikov šestim jugoslovanskim skladateljem v Matičnem parku ob Vegovi ulici; popoldne: tekmovanje slovenskih pritrkovalcev in tekmovanje zborov dravske banovine, to je Ipavčeve in Hubadove župe ter zborov gostov, včlanjenih v Južnoslovenskem pevačkem savezu. Glavni principi tekmovanja so: vsak zbor nastopi s poljubno izbrano skladbo, ki jo mora peti na pamet. Z isto skladbo mora nastopiti prijavljeni zbor že pri župnem koncertu, ki se bo vršil meseca aprila 1932. v Ljubljani, odnosno v Mariboru. Zbori, ki so dobili pri župnem koncertu I., II. in III. oceno, nastopijo potem pri tekmih dne 16. maja. Zato je za vse zборе, ki se mislijo udeležiti tekme ob festivalu, neobhodno potrebno, da se udeležijo že predtekme na župnih koncertih. Župni koncert bo strogo v obliki pravega koncerta. Komisija, ki bo ocenjevala, ne bo to delala na posebno viden način. Za boljšo oceno so odločilni: lep nastop in odstop, disciplina v zboru, čista intonacija, ki se kontrolira tudi ob koncu pete skladbe, muzikalno podavanje in interpretacija kakor tudi moč zbora. Zato nastop ni odvisen od števila, temveč v prvi vrsti od izvajanja. Vse podrobnosti bodo objavljene v prihodnji številki «Zborov». Danes pa opozarjamo društva, da se vestno pripravljajo za ta reprezentativni nastop.

Iz uprave Hubadove župe JPS.

Pevski zbor Glasbene Matice neumorno študira obsežni spored za prvi koncert v okviru slavnostnih prireditev ob 60letnici Glasbene Matice.

Združeni ljubljanski moški zbori so tudi letos na praznik Vseh svetnikov zapeli na pokopališču pri Sv. Križu po opravljenih cerkvenih molitvah dve nagrobnici, nato pa so še peli pri svečanosti ob vojaških grobovih.

Pevsko društvo «Ljubljanski Zvon» je sodelovalo na zahalni slavnosti prireditvi dobrotnikom «Tabora» (15. novembra t. l.). Pelo je v Prelovci prireditvi narodno «Ko so fantje proti vasi šli», Adamičevo «Zabučale gore» v mešanem zboru, v moškem pa Knahlovo «Slovan» in F. S. Vilharja «Slovenec, Srb, Hrvat».

Podoknica nestorju naših skladateljev. Združeni pevski zbori in železničarska godba «Sloga» so priredili nestorju slovenskih skladateljev patru Hugolinu Sattnerju ob priliki 80letnice njegovega rojstva podoknico na Marijinem trgu pred cerkvijo Marijinega oznanjenja, kjer se je zbrala velika množica jubilaritovih čestilcev. Ob 20.15 je prikorakala po Miklošičevi cesti godba «Sloge», za njo pa peveci. Ves sprevod se je ustavil na Marijinem trgu, kjer so godbeniki stopili v krog, pevci se pa zbrali okrog pevovodje Zorka Prelovca. «Sloga» je pod vodstvom Herija Svetla zaigrala veselo koračnico, nakar so peveci pod Prelovčevim vodstvom zapeli «Pogled v nedolžno oko». Ko so utihnili zadnji akordi, se je znova oglasila godba, nato pa odšla večja deputacija pevcev in delegatov posameznih pevskih društev pod vodstvom predsednika Hubadove pevske župe dr. Šviglja v drugo nadstropje, kjer je bil jubilarant v družbi svojih sobratov. Doktor Švigelj je jubilarantu v imenu vseh pevcev, pevskih zborov in v imenu vse glasbo ljubeče slovenske mladine najpristrčneje čestital k 80letnici in izrazil željo, naj bi skladatelj še dolgo in čvrsto deloval v prosep slovenske glasbe in nam ustvaril še novih del. Vidno ginjen se je pater Sattner zahvalil za čestitke in izjavil, da mu je v največje veselje to, da je njegova glasba zadela slovensko dušo. «Gotovo se bo Prelovec smejal,» je pripomnil, «če mu povem, da sem zopet skomponiral dve mladinski pesmi.» Zorko Prelovec je nato odgovoril, da ga to srčno veseli in da si želi še novih njegovih del. Zatem so po vrsti čestitali jubilarantu zastopniki vseh ljubljanskih pevskih društev, podpredsednik «Ljubljanskega Zvona» Matul je pa skladatelju v imenu društva izročil društveno sliko, za kar se je jubilarant pristrčno zahvalil. Peveci so se od jubilaranta pristrčno poslovili in pred cerkvijo še zapeli pesem «Na planine», s čimer je bila pristrčna podoknica zaključena.

Sattnerjeva proslava. V nedeljo 29. t. m. je Pevska zveza priredila v «Unionu» proslavo osemdesetletnice našega priljubljenega in zaslužnega skladatelja-staroste, p. Hugolina Sattnerja. Kljub neugodnemu vremenu se je prireditve udeležilo lepo število čestilcev Sattnerjeve umetnosti in tako pokazalo, kakšno ljubezen uživa jubilarant pri nas vsesplošno. Koj ko je stopil v dvorano, mu je zadonel v pozdrav buren aplavz. Zopet so donele v unionski dvorani ljubeznive melodije našega p. Sattnerja, to pot že v počast njegovega osmega križa; naša agilna Pevska zveza je zbrala z dežele impozantno število — tri sto petdeset — svežih grl, ki so mu zapela. Čuli smo štiri njegove priljubljene zbere, na čelu jim «Pozimi iz šole», potem dramatično Jeftejevo prisego, pri kateri je sodeloval pomnožen orkester Dravske divizije in za konec in krono še krasen odlomek iz «Vnebovzetja». Kaj bi še povedali o Sattnerjevi glasbi? Doživela je že sto uspehov, vsesplošno je priznana, vsi jo ljubimo in poznamo, oni razgibani prvenec klasičnih proporcij Jeftejeve prisege, nedosežno liriko Assumptia ... z eno besedo: glasba je še vedno sveža in bo takšna trajno vredna ostala. Ljubezen in umerjena lepota vejeta iz nje in daleč je od svetne gonje za senzacijami, zato pa je tembolj notranja in vredna. Pohvalno je omeniti naše podeželske pevce, ki so svojo nalogo pod vodstvom izvrstnega organizatorja in pevovodje Bajuka prav lepo izvršili. Ni bila malenkost, tako različne zbere uravnovesiti v enoto in jih v mogoče eni sami skušnji stopiti v brezhibno celoto. Zlasti je pohvaliti tudi solista iz Jeftejeve prisege, P. K. Kolba, ki je žel za svoje občuteno petje navdušen aplavz. Pred koncem programa so jubilarantu poklonili vence, šopke in mu čestitali s kratkimi nagovori zastopniki Pevske zveze, Prosvetne zveze, Ženske krščanske zveze, Hubadove župe, Slomškove župe, pevskega društva «Tabor», zastopniki organistov, zastopnik mesta prof. Jarc, odposlanec iz rojstnega mesta Novega mesta L. Puš i. dr. Proslave se je

udeležil tudi knezoškof dr. Rožman, mnogo redovnikov in svetnih duhovnikov, mnogo glasbenikov s cerkvenega in svetnega polja. — Jubilarant naj sprejme tudi naše iskrene čestitke in naj ga nam Bog v korist naše lepe glasbe ohrani še mnogo leta!

Častni večer Glasbene Matice. Na večer pred 1. decembrom je priredil glavni odbor Glasbene Matice v novo preurejeni pevski dvorani družabni večer, na katerem je hotel počastiti 40letnicodelovanja svojega prezasluženega pevovodje gospoda Mateja Hubada ter 40letnico obstoja svojega zbora v obliki, kakršno ima ta naš prvi pevski zbor danes. Glavni odbor je na prijateljski večer povabil razen Mateja Hubada in vseh svojih častnih članov tudi še vse one delavce Glasbene Matice, ki so pred 40 leti v nji delovali. Vabilu so se odzvali še čvrsti in vztrajni Maier, Alojzij in Maks Lilleg, Josip Kosem, Anton Dečman in dame dr. Gregoričeva, prva predsednica ženskega zbora, Zamidova, Ferjančičeva, ki je še danes po 40 letih članica pevskega zbora, in Katinka Furlanova, več iz te stare, kremenite garde pa je poslalo pismene pozdrave in opravičila. Vprav pred 40 leti, t. j. 30. novembra 1891., se je tedanji absolvent dunajskega konservatorija, mladi Matej Hubad na nujno povabilo Glasbene Matice pripeljal v Ljubljano ter 1. decembra nastopil svoje mesto kot vodja glasbene šole in dirigent moškega pevskega zbora Glasbene Matice, ki je bil ustanovljen 18. januarja 1891., mešani pa 15. novembra istega leta. — V krasno prenovljeni pevski dvorani so se zbrali najodličnejši domači glasbeni delavci v prazničnem razpoloženju. Uvodno besedo je povzel predsednik Glasbene Matice dr. Vladimir Ravnihar, ki je pozdravil vse navzoče, obrazložil pomen večera in tako M. Hubadu kot pevskeemu zboru čestital k častiljivi štiridesetletnici. V znak počaščenja svojega najodličnejšega moža, čigar glasbeno-kulturno delo je dalo našemu glasbenemu pokretu odločilno smer in zdravo bodočnost, je glavni odbor sklenil imenovati pevsko dvorano za vse čase Hubadovo pevsko dvorano, kar je potrdil tudi z umetniško izvršenim napisom. V daljšem govoru je nato opisal delovanje najbolj zaslužnega moža Glasbene Matice Mateja Hubada, predsednik pevskega zbora Silvin Pečenko ter odkril doprnsni mramornati kip Mateja Hubada. Kip je krasno delo kiparja Lojzeta Dolinarja. Razumljivo je, da je po tem svečanem aktu planila vsa dvorana v neskončen aplavz in do solz ginjeni pevski oči Hubad od ganotja ni mogel spregovoriti besede. Nato sta obema jubilarntoma čestitala predsednik Orkestralnega društva Glasbene Matice dr. Ivan Karlin, v imenu Hubadove pevske župe pa dr. Anton Švigelj. Tajnik Glasbene Matice Karel Mahkota je podal v markantnih potezah historijat Hubadovega in zborovskega dela v dobi 40 let, v imenu stare pevske garde so nadalje še govorili Maks Lilleg, šolski nadzornik Rapè, Peruzzi in naposled je seveda mladeniško razigran vzbujal spomine in se zahvaljeval sam Matej Hubad. Po svečanem delu večera se je oglasila ubrana pesem in pričela se je v novi Hubadovi pevski dvorani živahna zabava. Prenovitev dvorane je bila nujna posledica prenovitve zunanje fasade hiše Glasbene Matice. Načrt za prenovljeno dvorano je napravil inženjer in arhitekt Platnar, član Orkestralnega društva Glasbene Matice. Dvorana ima nove stropne električne luči, ob stenah moderen leseni opaž s črnimi kandelabri. Nad opažem so v dekorativnih okvirjih imena najzaslužnejših jugoslovanskih komponistov, kraljeva in Hubadova soha. Delo so izvršili domači obrtniki. Čestitkam glavnega odbora prezaslužnima jubilarntoma se gotovo najsrčneje pridružuje vsa naša glasbo ljubeča javnost. S. N.

Pevsko društvo «Zvon» v Trbovljah priredi 8. decembra t. l. v Sokolskem domu koncert. Na sporedu so nastopi mladinskega zbora Trbovlje-Vode ter društvenega moškega in mešanega zbora. Med skladatelji je najbolj zastopan Emil Adamič.

Delavsko prosvetno društvo «Tabor» v Ljubljani se bo občinstvu prvič predstavilo s svečano akademijo ob priliki 25letnice smrti pesnika Simona Gregorčiča dne 13. decembra t. l. v veliki dvorani hotela Uniona. Na sporedu so recitacije, samospevi s klavirjem, govor, orkestralne točke Narodnega železničarskega glasbenega društva «Sloge» in zbori. Glavna točka je patra H. Sattnerja «O nevihti» za zbor z orkestrom. Želimo najmlajšemu ljubljanskemu zboru k prvemu nastopu najlepši uspeh!

Narodno železničarsko glasbeno društvo «Sloga» je v okviru svojih posrečenih koncertnih prireditve angažiralo za komorni koncert violinista Karla Rupla in konservatorijskega profesorja Janka Ravnika, ki sta svirala Händla (sonata v F), Bacha (koncert v A), Debussyjeve «Minstreis», Ravelovo «Habanero» in Wieniavskega «Scherzo-Tarantella». Oba umetnika sta za svoja izvajanja žela najpriljubnejše odobravanje.

Turneja ženskega zbora UPZ. Novoustanovljeni ženski pevski zbor UPZ bo koncertiral dne 6. decembra t.l. v Karlovcu, dne 7. v Petrinju, dne 8. v Črnomlju (popoldne) in še isti večer v Novem mestu. Pod vodstvom svojega pevovodje prof. Srečka Kumarija bo izvajal bisere naše mladinske pevске literature skladateljev Adamiča, Kogoja, Lajovica, Milojeviča, Grgoševića, Krstića in Štolcerja-Slavenskega.

Akademsko nevačko društvo Obilić v Beogradu je koncertiralo ob priliki svoje slave dne 21. novembra t.l. v veliki dvorani nove univerze pod vodstvom svojega pevovodje, opernega dirigenta Lovra Matačića. Peto je skladbe Marinkovića, Hektorovića, Mokranjca in Lajovica.

Novosti

Jubilat Deo! Adventne in božične pesmi za moški zbor. Uredil Vinko Vodopivec. Samozaložba, Gorica 1931. Prodaja se v Katoliški knjigarni v Gorici (Libreria Cattolica, Gorizia). Cena partituri 4 lire. Štiri adventne in osem božičnih pesmi. Prispevali so sam urednik 4, Ivan Laharnar 2, Emil Komel 3, Lojze Bratuš 3 pesmi. Plodovitost znanih goriških skladateljev je zavidanja vredna; njihov vodja, popularni glasbenik Vodopivec, pošilja zbirko za zbirko cerkvenih skladb v svet, da saj manjši moški zbori morejo peti pri bogoslužju v svojem materinem jeziku. Lepo kulturno delo!

Breda Šček: XX Tantum ergo. Ad Quatuor voces inaequales. Goritiae 1931. Venumdatur in «Libreria cattolica, Gorizia — Italia». Tynis typographiae catholicae Goritiae. Cena partituri 6 lir. Na drugem mestu poroča naš tržaški donisnik o uspelem skladateljskem udejstvovanju nadarjene Brede Ščekove. Teh 20 Tantumergov priča o skladateljskih zmožnostih omenjene avtorice.

Breda Šček: Dva samospeva in Mala suita za orkester na lok. Na Tartinijevem konservatoriju v Trstu je Breda Šček pela koncem junija dva svoja samospeva. Dne 27. junija je pa orkester omenjenega zavoda izvajal njeno «Malo suito», težiče vsega programa tedanjega večera. Suita sestoji iz šestih delov, od katerih so se izvajali štirje: «Pastorale», «Intermezzo», «Sarabanda» in «Marcia». — *Pastorale*. Kaj bo to Griegova «Morgenstimmung» iz Peer Gynta? — Ne! Je tudi intrinje razpoloženje, ali ni več tako svetlo in jasno — s naičolanom tihe otožnosti je zastarelo... Troglasno povzema glasovi zaporedoma glavno misel, ki se leno razvija dalje tudi ob nastopu prihodnjih glasov. Prvič s sordinom, ob ponavljanju brez sordin. — *Intermezzo* je po značaju čisto druzgačen. Tisti neprosti motiv instrumentalne nature v $\frac{2}{4}$ taktu nas boče bolj z gesto kot z zgovornostjo spraviti v drugo smer. Pevskega nima na sebi nič, silno zanimiv je na no zgradbi, ker so stavki in polstavki neprestano polni vrinjenih in izpuščenih taktov, da tvorijo taktove triole in kvintole namesto pravih štirih in štirih taktov za stavek. — *Sarabanda* je zonet miren, otožen spov, zrasel iz narodne in cerkvene pesmi, v mejah klasičnega slova. — *Marcia* (koračnica), pol resen, pol karikiran stavek, ki ne bo spominja na karikature Štravinskega. — Ivan Grbec (Trst).

Karlo Adamič: Stella Mattina. 12 Marijinih pesmi za mešani zbor, solo in orgle. Cena partituri 20 Din, glasovom po 6 Din.

Zbirka 33 laganih preludija za orgulje ili harmonij. Cena 20 Din.

Gore srca! 10 laganih crkvenih pjesama za mješoviti zbor. Cena partituri 20 Din.

Hrvatska misa na čast sv. Josipa za mješoviti zbor. Cena partituri 10 Din, glasovom po 3 Din. Skladatelj nam teh izdaj ni poslal v oceno. Da so izšle, smo brali v «Slovcu».

P. H. Sattner: «Božičnice», za samospv, mešani zbor in orgle zložil in Božjemu detetu poklonil —. II. izdaja. Založila Jugoslovska knjigarna, litografirala Čemažar in drug. Cena partituri 20 Din, glasovom po 4 Din. — Druga izdaja teh božičnih pesmi sama dokazuje njihovo priljubljenost na naših cerkvenih korih.

P. H. Sattner: Mladinske pesmi za zbor s klavirjem. Ponatis iz «Zborov». Pri upravi «Zborov» so naprodaj tudi posamezni glasovi za sopran in alt (brez klavirja), na 4 straneh za ceno 2 Din, na kar opozarjamo šolska vodstva.

Dva lahka moška zbora. Z. Prelovec: O, da je roža moje srce (z baritonskim solom) in Le enkrat še... Cena vsaki pesmi, prvi kupljeni partituri 5 Din, nadaljnjim 1 Din 50 p.

Starši! Kupite svoji klavirski mladini Deset povesti Vasilija Mirka. Izšle so v založbi pevskega društva «Ljubljanskega Zvona», naprodaj so pa v vseh večjih knjigarnah.

Razno

Oton Pelan — 75letnik. Nestor slovenskih pevcev Oton Pelan, upokojeni blagajniški ravnatelj OUZD v Ljubljani, je slavil 28. novembra t.l. 75letnico roistva. Je Ljubljančan od nog do glave, ponosen na svoje rodno mesto, katerega napredek zasleduje z največjim zanimanjem. Ta velezaslužni slovenski pevec se je prav do poslednjih let udejstvoval v našem pevskem življenju. Kot deček je vstopil v frančiškanski zbor, ki je imel takrat sopraniste in altiste dečke, tenorji in basi pa so bili naidličnejši ljubljanski pevci. Že leta 1875. pa je stopil v Čitalniški pevski zbor ter mu ostal zvest do njegovega razida pozimi leta 1890. V Čitalniškem zboru je bil najvestnejši pevec, duša zbora, njegov poslednji tajnik in blagajnik. Preostalo zborovo premoženje je izročil takrat Ciril-Methodovi družbi in dolgo časa se ni mogel potolažiti, ker je zbor prenehal. Leta 1896. je vstopil v pevski zbor Glasbene Maticе, v katerem ni zamudil do poslednjih let prav nobene pevске vaje. Pelana kot pevca je poznala vsa Slovenija. V mladih letih je potoval z zborom Čitalnice na razne narodne slavnosti, pozneje pa se je udejstvoval kot drugi tenorist znamenitega slovenskega kvarteta «Ilirija» (Pavšek Josip, Pelan Oton, Lilleg Alojzij, Dečman Anton), ki je priredil celo vrsto pevskih koncertov od skrajne naše severne točke pa do Trsta, kjer je večkrat sodeloval pri raznih svečanostnih prireditvah tamošnje Narodne čitalnice, kjer je bil zonet najbolj discipliniran član zbora. Pokoril se je vsakemu ukrenu in nobena stvar ga ni zmotila, da ne bi izvršil dolžnosti kot pevec. Pri skunnih nastopih zadnjih let je bil prav finična pojava v krogu mladih tovarišev. Kot človeka ga dičijo nalenše lastnosti. Skromen je, pa tudi izredno liubezniv. Nikdar in nikoli ni kazal nejevolje, vselej se je uklonil skunni stvari. Zato ga vsi številni slovenski pevci in drugi izredno spoštujejo ter imajo danes le eno iskreno željo, da ga obrabi Bog v zdravju in zadovoljstvu do skrajnih meja človeškega življenja.

Cecilijansko društvo za stolno župnijo v Mariboru je proslavilo letos 25letnico svojega obstoja s koncertom, na katerem je pevovodja Janez Ev. Gašparič s svojim cerkvenim pevskim zborom izvajal Rossinijevo Stabat mater, za soli, mešani zbor in orkester. Med solisti se je najbolj odlikovala Pavla Lovševa, uspešno se je uveljavila mezzosopranistka Lida Vedralova, v tenorski partiji Avgust Živko, v baritonski, oziroma basovski baritonist Fran Neralič. Sodeloval je ojačeni vojaški orkester. Koncert je ostavil v noslušalcih nalenši vtisk.

Jugoslovska operno literaturo je obožatil z novo, izvirno narodno opero znani hrvatski skladatelj Jakov Gotovac. Že lani je imela «Morana», komponirana na tekst Ahmeta Muradbegovića velik uspeh v Brnu, letos na so jo še z večjim uspehom v razprodanih hišah ponovno vrizarjali v Zagrebu in nadejamo se, da jo bo tudi ljubljanska opera uvrstila v svoj repertoar. Obema avtorjema k uspehu iskreno čestitamo!

Hrvatski violinski virtuozi Zlatko Baloković žanje za svojo moistrsko igro lavorike po Avstraliji.

Mostrarijo pevovodje na članke J. E. Gašpariča: «Sestava vzornih sporedov», ki izhajajo v «Pevcu».

Koncert mladinskega zbora

iz Trbovelj-Vod. Mnogo smo že doživeli nastopov mladinskih in šolskih zborov, ker vemo, da se — ne po zaslugi urnih redov in skromno dodeljenih uric — petje na naših šolah goji smotreno, saj so nam pevski profesorji in učitelji porok za to. Vendar pa nas je nastop tega mladinskega, nad 100 glavice broječega zbora, ki smo ga občudovali že na slavnosti «Lipe» v Litiji, izredno prijetno presenečil. Njegov pevovodja, učitelj Avgust Šuligoj je znal to siromašno trboveljsko rudarsko deco pridobiti za resen, temeljit študij, vdahnil ji je ljubezen do naše lepe pesmi in je z nemalim trudom postavil na oder mladinski zbor, katerega izvajanju umetnih in narodnih pesmi a capella in s spremljevanjem klavirja se je nabito polna unionska dvorana upravičeno čudila. Ne da bi se spuščali v ocenjevanje prednašanja in ne da bi iskali malenkostnih pogrškov, ki so pri petju mladine neizogibni, lahko z mirnim srcem ugotovimo, da je mladinski zbor šole Trbovlje-Vode najkрасnejši dokaz, kaj zmore večš pevovodja v slogi z učiteljskim zborom in ravnateljstvom doseči v pevskem oziru. Postavimo jih kot zgled vsem našim šolskim zavodom! — Dne 25. novembra t. l. je ta nadobudni mladinski zbor koncertiral z enakim uspehom v Celju.

Pregled St. Mokranjčevih glasbenih del po kronološkem redu je objavil v septembrski in oktobrski številki list «Jugoslavenski autor», glasilo Autor-Centrale za avtorska prava in Udruženja Jugoslavenskih Muzičara, ki imata sedaj svoj sedež od 1. decembra t. l. v Beogradu, Čike Ljubine 15. Autorska prava za vso državo zastopa odslej edino Autor-Centrale, na kar opozarjamo vse cenjene člane organizacije UJMA.

P. H. Sattnerjev cerkveni pevski zbor je proslavil 80letnico rojstva svojega vodje s spominskim večerom v srebrni dvorani hotela Uniona, ki so se ga udeležili tudi predstojniki frančiškanske provincije in župnije. Cerkveni pevski zbor je jubilaranta presenetil s petjem njegovih štirih mladinskih pesmi, ki so jih v zadnjem zvezku objavili «Zbori».

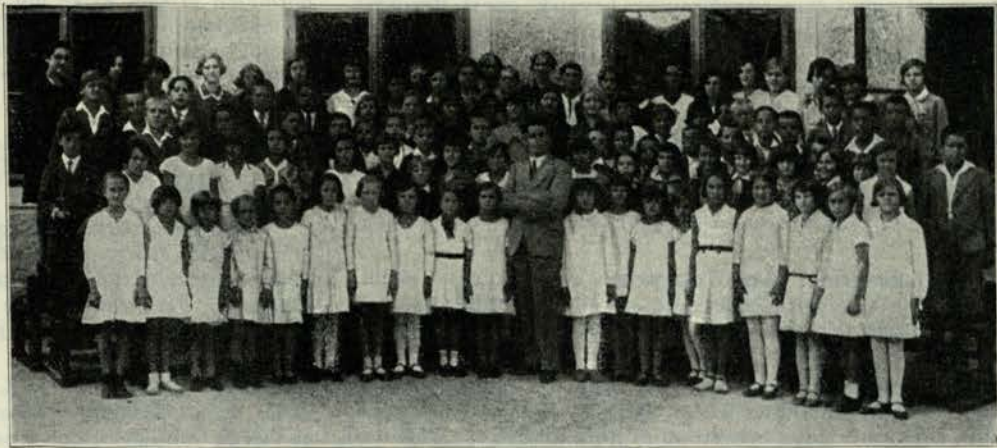
Dijaški pevski zbor prof. Schweigerja v Mariboru je nastopil na samostojnem koncertu z novo narodno pesmijo. Mlada, sveža grla so obsolvirala dokaj obsežen spored s popolno sigurnostjo. Na sporedu je bilo 5 Dolinarjevih, 5 Devovih, 4 Prelovčeve, 3 Pavčičeve, 3 Schweigerjeve, 1 Jenkova in 1 Premrlrova harmonizacija narodnih pesmi. Poleg zbora so tudi mladi solisti s svojim petjem občinstvu ugajali. Klavirsko spremljevanje je oskrbela znana glasbenica profesorica Minka Zacherlova, hči zaslužnega ljutomerskega pevovodje Fr. Zacherla. Razprodana dvorana je mladim koncertantom in njihovemu vodji prof. Schweigerju z bučnim odobravanjem izražala svojo pohvalo.

Znani beogradski kvartet (Mihajlović, Ličar, Zorko in Tkalčić) je z velikim uspehom koncertiral v Sofiji.

Slovenec Drago Šijanec, po rodu iz Maribora, je dovršil kompozitorsko šolo prof. K. B. Jiraka na drž. konservatoriju v Pragi.

Irma Polakova, slavna pevka in igralka, je nenadoma umrla v Zagrebu, zadeta od srčne kapi. Ljubljana in Zagreb sta si bratsko delila njeno umetnost in slavo. S 15 letom je bila že članica ljubljanskega opernega zbora, odkoder se je preselila v dramo. Pokojni Borštnik je v njej spoznal velik igralski talent. Nastopala je uspešno v drami, operi in opereti. Bila je pri ljubljanski in zagrebški publikli izredno priljubljena in popularna. Leta 1927. je stopila v pokoj, pa je še pozneje večkrat nastopala v drami. Slavno pevko in igralko gotovo ohranijo vsi, ki so kedaj uživali njeno umetnost, v nepozabnem in hvaležnem spominu!

V 5. zvezku letošnjih «Zborov» je v notici o ustanovitvi pevskega društva «Gorjanci» v Kamniku tiskarski škrt zamenjal ime «Gorenjci» v «Gorjanci», ki vzorno

delujejo v Novem mestu na Dolenjskem. Lapsus s tem popravljamo.

Zagrebska Filharmonija je priredila svoj drugi sinfonični koncert, čigar spored je bil posvečen skladbam jugoslovanskih skladateljev. Izvajala je skladbe Baranovića, Gotovca, Papandopula, Lajovica in Škerjanca. Koncert je oddajala zagrebška radiopostaja v inozemstvo.

Predsednik zagrebskega Podsaveza muzičara prof. Umberto F a b b r i je praznoval 7. t. m. 25letnico svojega umetniškega, pedagoškega in organizatoričnega dela. Fabbri je soločelist zagrebške opere in zagrebške Filharmonije in član zagrebškega kvarteta.

Nov založniški zavod. V Zagrebu so osnovali novo založniško podjetje pod naslovom Naklada Albini, ki izdaja najboljše iz operet in tonfilmov. Izdaje so lepe in poceni.

Razpis nagrade. Pevska zveza v Ljubljani razpisuje tri nagrade v znesku 500, 300 in 200 Din za pesmi, pisane za moški, mešani ali ženski zbor v obsegu približno vsaj treh strani «Pevca», neoporečne vsebine in oblike, pisane tako, da jih zmorejo vsaj boljši v Pevski zvezi včlanjeni zbori. Rokopisi ne smejo biti pisani lastnoročno, na vrhu naj nosijo geslo, ki naj bo napisano s tujo roko na zaprti kuverti, v kateri bodi skladateljevo ime in naslov. Rok do 1. januarja 1952. Naslov: Pevska zveza v Ljubljani, Komenskega ulica št. 12.

V 44. številki znanega zagrebškega humorističnega lista «K o p r i v e» je zopet neki risar V u č n i k ilustriral naslove naših narodnih pesmi na prav neokusen način. Če že Vučnika kot Slovenca ni prav nič sram bagatelizirati našo narodno pesem, naj bi vsaj uredništvo «Kopriv» imelo malo treznih možganov in bi Vučniku te famozne profanacije slovenske narodne pesmi vrglo v koš, kamor edino spadajo.

V proslavo 100letnice rojstva Frana Levstika so priredili gojenci državnega moškega učiteljskega v Ljubljani s sodelovanjem gojenk državnega ženskega učiteljskega lepo akademijo dne 25. novembra t. l. v dvorani Delavske zbornice. Nastopil je šolski orkester pod vodstvom gojenca Dražila, moški in mešani zbor, ki sta pela na Levstikova besedila komponirane pesmi, zelo uspelo in izvrstno obiskano prireditve pa je zaključila dramatična slika «Deseti brat». Zaslugo za večer ima gotovo prof. E. Adamič.

Delavske prosvetne večere prirejata «Svoboda» in «Zarja» v dvorani Delavske zbornice. Sodelujejo koncertni pevci in pevke, po sporedu pa se vselej vrši poučno predavanje. Hvale vredna ustanova!

Istrski akademski klub v Zagrebu je proslavil 25letnico smrti «goriškega slavčka», pesnika Simona Gregorčiča, z akademijo, na kateri je prepevalo železničarsko pevsko društvo «S a v a», o pesnikovem delu je pa govoril vseučiliški profesor dr. Fran Ilešič, režiser zagrebškega gledališča Hinko Nučič pa je recitiral Gregorčičeve pesmi «Soči» in «V pepelnici noči». Prireditve je imela slovesen, obenem pa prisrčen značaj.

Ludovik Vitězslav Čelansky, slavni češki orkestralni in operni dirigent, je po dolgi bolezni umrl. Bil je poleg svojega umetniškega, dirigentskega in skladateljskega dela v

domovini nekaj časa angažiran pri hrvatski operi. Prvovrstnemu interpretu Smetanovih, Dvořakovih in Fibichovih del večna slava!

K. Weinbergerjevo opero «Švanda dudak» so vprizorili — potem ko je šla preko številnih evropskih odrov — v New Yorku. Dirigiral jo je šef Artur Bojanžky.

Pariška komična opera je vzela zopet v svoj repertoar Smetanovo «Prodano nevesto», ki je povabila na gostovanje v vlogi Mařenke priljubljeno pevko Zdenko Zikovo.

Slavni dirigent Feliks Weingartner se bo v petič oženil. Peta nevesta je stara 21 let, piše se Carmen Studerova in je učenka konservatorija v Baslu. Weingartner ima na križu 68 let.

Pred kratkim je minilo 35 let, odkar je umrl avstrijski skladatelj Anton Bruckner. Napisal je 9 simfonij, 8 velikih cerkvenih del z orkestrom in brez orkestra, 1 komorno glasbeno delo, 3 pesmi, 12 manjših zborov, 17 posvetnih vokalnih kompozicij in 1 za klavir. Vsega skupaj 50 opusov. Bil je organist dvorne kapele na Dunaju, obenem profesor za igranje na orglah, harmonija, kontrapunkta in kompozicije na dunajskem konservatoriju. Proslavil se je s svojim mojstrskim orgljanjem doma, v Nemčiji, Angliji in Franciji.

Ljubljanski «Zbori» v zagrebški luči. Že sedmo leto izhaja v Ljubljani vestnik nove zborovske glasbe z naslovom «Zbori». Revija urejuje znani slovenski skladatelj in dirigent Zorko Prelovec. Pojav tega vestnika v našem kulturnem življenju je toliko značilen, da velja o njem pisati podrobneje. Naša glasbena umetnost ne obiluje v strokovnih časopisih. V naših kulturnih središčih Beogradu in Zagrebu so začeli že ponovno izhajati glasbeni vestniki, ki pa so po kratkem življenju prenehali. Kljub temu je ostalo v Zagrebu in Beogradu nekaj dobrih glasbenih listov, ki so se mogli vzdržati nad vodo in ki še danes izhajajo. Med te spadajo: «Mužičar», ki izhaja že devet let, «Sveta Cecilija», ki šteje že 25 let, «Mužički glasnik» in drugi. Vsi ti listi prinašajo redkokdaj ali skoro nikoli glasbene priloge, izvzemši «Sveto Cecilijo», ki redno izhaja z glasbenim dodatkom. Vendar pa posveča ta vestnik svoje priloge cerkveni glasbi in v tem pogledu popolnoma ustreza svojemu namenu. Bolj mnogostranski so ljubljanski «Zbori», ki že z naslovom kažejo, da propagirajo zborovsko glasbo. Te glasbe pa ne pospešujejo samo v besedah, ampak tudi z notami. V tem pogledu velja pohvaliti «Zbore». Če upoštevamo, da je danes posameznikom zelo težko priti do tega, da izdajo svoje duševne produkte v tisku, in če vidimo, da so «Zbori» v sedmih letih svojega rednega izhajanja natisnili ogromno število zborovskih skladb, deloma tudi drugih kompozicij, razumemo, da so slovenski skladatelji našli v «Zborih» zanesljivo zatočišče, podporo in pobudo za delo. Nič ni poraznejšega za skladatelja, kakor da mu delo leži in se ne izvaja ter nima prilike, da ga objavi. Tukaj vrše «Zbori» svojo nalogo z najboljšim namenom in objavljajo vse dobro in plemenito. «Zbori» odpirajo pot mladim skladateljem in jih uvajajo v javnost. Skladatelje, ki že imajo sloves, pa podpirajo, da se glas o njih še bolj razširi. «Zbori» zasledujejo z budnim očesom tudi vse važnejše in značilnejše glasbene dogodke ter jih registrirajo v svojih predalih. «Zbori» bedijo nad tradicijo slovenske pesmi ter ji prepuščajo vedno pravo in odločno besedo. Posvečajo pa pozornost tudi skladateljem in prinašajo mnogo slik, s katerimi seznanjajo ljudstvo s tvorci duševnih zakladov. «Zbori» se torej v vsakem pogledu trudijo, da se zborovska glasba popularizira in da se vzporedno z njo širi tudi spoznanje tistih, ki jo ustvarjajo. Poleg vseh teh vrlin pa je pglavitna zasluga «Zborov», da so v sedmih letih izhajanja stvarili veliko zborovsko literaturo. Naši pevski zbori niso nikoli v zadregi za gradivo, če se jim zahoče novih kompozicij. Partiture v «Zborih» so poceni, tako poceni, da se niti ne izplača prepisovati jih. In to pomeni mnogo. Poleg tega ne sledijo «Zbori» samo gotove glasbene struje, marveč odpirajo svoja vrata vsem, ki so vneti za dobro, zanimivo in lepo muziko. Poleg najradikalnejših skladateljev, kot je n. pr. Slavko Osterc, najdeš v njih najprimernejšo obdelavo ljudske popevke. Tako je prav. Glasba od včeraj se še ne da zatajiti, glasba od jutri po že trka na vrata in zahteva, da ji odpro vhod v življenje. To je povsem

normalen proces, ki se mu ne more izogniti niti umetnost. In tako imajo Slovenci, z njimi pa vsi mi, odlično glasbeno revijo, ki smo nanjo ponosni, saj služi obči svrhi in simpatično propagira umetnost ter v prvi vrsti daje pobudo za domače glasbene smotre. —zh—

Iz uredništva in upravnštva

V zadnjem zvezku letošnjih «Zborov» objavljamo dva lahka moška zbor skladateljev Ferda Juvanca in Matije Tomca, ki tudi manj zmožnim zborom ne bosta delala preglavic. Prav tako peven je A. Gröbmingov ženski zbor, cerkvenim zborom pa je namenjena dr. A. Dolinarjeva «Presv. Rešnja kri».

Naši tenoristi pa dobe z Z. Prelovčevim samospevom «Bela noč» učinkovito koncertno točko. — Prvi zvezek prihodnjega letnika izide v začetku februarja. Vse cenjene naročnike najlepše prosimo, da takoj obnove naročnino po priloženi položnici.

Pevska društva Hubadovape in Ipavčeve župe JPS naj priporoče svojim članom in članicam «Zbore» v naročbo, če hočemo list vzdržati v dosedanjem obsegu in dosedanjem nivoju. Redno dobivamo zanj priznalna in pohvalna pisma, naročnikov pa imamo čedalje manj in v blagajni je stalno suša. Malo dobre volje društvenih vodstev in pevovodij, da bi pri vsaki pevski vaji poagitali za nove naročnike in listu bi se ne bilo treba bati za obstoj. Res so težki časi, res nas pozna javnost le takrat, kadar nas potrebuje, mošnjčki bogatinov so za društva trdno zavezani, pa vendar bi naš idealizem na leto zmogel pet kovačev za naš pevski list, v katerem se vsak naš član lahko informira o pevskem življenju doma in drugod. Vsak pevec lahko poravna naročnino 50 Din v več obrokih. Samo da jo poravna! Zastonj pa lista — ki stane «Ljubljanski Zvon» lepe tisočake — pošiljati ne moremo. Uprava je letos s 3. zvezkom ustavila pošiljanje lista vsem prejšnjim naročnikom, ki do takrat niso obnovili naročnine. Pa se za list niso zmenili tudi pozneje, kljub ponovnim opominom. Zato pa ob novem letu tako položnico v roke in pet kovačev ali pa četudi manj, pa urno na pošto! — Vsak zaveden član pevskega društva bi moral biti naročen na «Zbore»!

R. L. v T. A. Sachsovi venčki narodnih pesmi so pošli. Iz arhiva «Ljubljanskega Zvona» Vam posodimo po eno partituro v prepis.

A. T. v J. Zvezna knjigarna v Ljubljani, Šelenburgova ulica, ima v založbi še nekaj «Malih pesmaric». Založnika za ponatise starejših moških zborov in kvartetov, žalibog, ni mogoče najti. Vse stare slovenske skladbe za moški zbor pa dobite v pesmarici Glasbene Matice (II. izdaja). Obrnite se zanjo na Matično knjigarno v Ljubljani, Kongresni trg.

R. A. v P. Vsako v «Zborih» izišlo skladbo naročite za svoj zbor po dopisnici, ker tekom dneva upravnika lista ni v društvenih prostorih. Poštna naročila se pa izvršujejo točno vsak večer. Frankirajte korespondenco po tarifi z dne 1. decembra t. l., da ne bomo plačevali poštnih kazni!

Pevskim zborom! 1.) Tajniki! Pošiljajte nam poročila o Vašem delovanju! 2.) Blagajniki! Poravnajte račune za naročene note!

Našim koncertnim solistinjam in solistom! «Zbori» že drugo leto poleg zborovskih skladb objavljajo v prilogi tudi samospelve in Vam s tem hočejo ustreči, da dobite za svoje koncertne nastope novih pesmi. Zakaj se na list ne naročite? Samospelov v posameznih izvodih ne prodajamo. Dobé jih le naročniki.

Skladateljem, ki so nam poslali svoje klavirske skladbe v objavo, vljudno sporočamo, da zaenkrat klavirskih skladb še ne moremo priobčevati. Ako bi pa «Zbori» v novem letu imeli več naročnikov, bomo pa še klavirske skladbe objavljali, da bo list ustrezal vsem našim glasbenim potrebam.

Podpirajte «Zbore», pa tudi oba naša glasbena lista «Cerkveni Glasbenik» in «Pevca»!

Urednikov zaključek 30. novembra 1931.

"Zbori" 1931
Letnik VII., št. 6a

SLOVANSKA.

Andrej Rapè.

Ferdo Juvánek
(Ljubljana)

Veličastno.

Moški
zbor

f Slo - van - ski rod, ti ve - lik, si - len, bo-

gat, čestit si, plemenit, ki v mi - ru ti in trdem bo - ju sr-

mp mirno ca je vselej čut odkrit! Slo - van - ska zemlja, lju - ba, le - pa, usa
p Slovanska zemlja, lju - ba, le - pa,

ms D 76/1953

sre - čavte - bi je radost, saj si - nov tvojih ro - ka pridna po -

saj sinov tvojih roka pridna vsod ustvar - ja ti bla - gost. Slo - van - ski je - zik

go - vor sladki, glasiš se čistan širom svet; naj bo, kdor rod, zem -

ljo in ja - zik slo - vanski zata - ji, proklet, naj bo pro - klet!

"Zbori" 1931
Letnik VII., št. 6b

GREMO U GORO VIŠE.

Belokranjska.

Matija Tomc
(Št. Vidna nad Ljubljano)

Veselo.

Moški
zbor

Gr-li-či-ca gr-ko-va-la, gr-ku-ju-či zrnce bra-la.

Iz-rastla je žu-ta vr-ba, pod njom raste li-pa ru-ža, pod njom ra-ste
Iz-ra-stla je žu-ta vr-ba, pod njom ra-ste

li-pa ru-ža. Te-be otje po-tr-ga-ti ju-na-ko-vi na klobu-ke
ru-ža. Te-be ot-je po-tr-ga-ti

i de-kličiči ni i-glice. Te-be otje po-tr-ga-ti ju-na-ko-vi na klobu-ke
na i-gli-ce. Te-be ot-je po-tr-ga-ti

f *Pohitevaj p*

i de - kli - či na i - gli - - ce. Sad'ni gremov goro vi - še,

f *p*

Počasneje f

v go-ro vi - še, na o - br - še. V go - ri če - mo vin - ce pi - ti iz po - li - čka

V go - ri če - mo

f

p

i su - di - čka, li - po vin - ce mu - ška - te - la:

p

Slovesno f

Po - - že - - gnal ga dra - gi Je - - zus,

f

široko ff

Ma - ri - ja ga na - to - - oi - - la.

ff

"Zbori" 1931
Letnik VII., št. 6 c

PRESU. REŠNJO KRI.

Fr. Neubauer.

Dr. Anton Dolinar
(Ljubljana)

Mirno.

Ženske

Moški

Orgle

p

1. Iz pr - si
2. Po gor - skih

1. Iz
2. Po

si i - zvi - ra - la, po le - su kri - za li - - la, kal -
tleh si li - - - la in ni - si src ga - ni - - la, ki

pr - si si i - zvi - ra - la, po le - su kri - za li - -
gor - skih tleh si li - - - la, in ni - si src ga - ni - -

va - ri - jo mo - či - - la in gre - he si iz - pi - ra -
 tr - ša bi - la so od tal in ne - ob - čut - nej - ša od
 la, kal - va - ri - jo mo - či - - la in gre - he si iz -
 la, ki tr - ša bi - la so od tal in ne - ob - čut - nej -

malo hitreje

la, iz - te - - kla vsa za ves si svet, da
 skal, ne - dol - - žna sve - ta Re - - šnja kri, iz -
 pi - ra - la, iz - tekla vsa za ves si svet, da
 ša od skal, nedolžna sve - - - ta Rešnja Kri, iz

bil o - pran bi in o - tet.
 pe - - ri ma - de - že stra - sti.

p
Al,
Sr-
ppp

Počasneje

ni imél posode zlate, ne ča-še dragocene za-Te ve-solj-ni svet, da
ce od Tebe oškropljeno in va-te najbo potoplje-no, da či-sto dvigne

f

bi zelan nastregel Te iz pe-tih ran, da bi že-
se nekdaj v mi-ru in sre - - če večne kraj, v mi-ru in da

p
p

1. da bi že-ljan nastregel Te
2. vmi-ru in sre-če večne kraj,

1. ljan nastregel Te iz pe - tih
2. sre - - - - - če večne kraj

1. bi že - ljan nastregel Te iz pe - tih ran, vmi-ru in
2. dvi - gne se vmi - ru in sreče, ve - čne kraj,

1. da bi že-ljan nastre - gel Te
2. vmi-ru in sreče ve - čne kraj,

ran, iz pe - tih ran.
sre - če ve - čne kraj.

"Zbori" 1931
Letnik VII., št. 6č

DEKLE PRI OKNU.

Ivan Jenko.

Adolf Gröbming
(Ljubljana)

Živo. (♩ = 96)

Ženski
zbor

Cez ravno, ze-le-no po-lje ko - njič rezgeče mi

bel; ko-nji - ča po-no-sen junak, ko-nji - ča po-

no-sen junak, za zlato je u-zdo vjel, za zlato je u-zdo vjel.

na- k je vjel, je je vjel, je vjel, p ritard. Na

Počasi (♩ = 58)

sanja je v da- ja - vo zre. — hitreje, odločno

vra - tu mu zdaj sloni, sa-rya - je zre. Al va-biga slava in

poco accel. e cresc. *ritard.* *Kaj*

kle al ča - ka, al ča - ka, al ča - ka srečno de žle?

Počasneje ($\text{♩} = 56$) *ritard.*

bi - je mi vroče sr - ce? kaj ča - tim? Sama ne znam! Oj,

kaj bi - je mi vroče sr - ce? Sama ne znam! Oj,

bi - je sr - ce?

Tempo I. mo

kme - ni pridirjaj konjič, oj, kme - ni pridirjaj konjič, pše - ni - ce ti zla - te dam, pše - ni - ce ti zla - te dam. Oj,

kme - ni pridirjaj, pridirjaj konjič, oj, kme - ni pridirjaj, pridirjaj konjič, pše - ni - ce ti dam, pše - ni - ce ti dam. Oj,

ti zla - te dam, ti zla - te dam.

vabeče espress. *espress.*

ni - ce ti zla - te dam, pše - ni - ce ti zla - te dam. Oj,

ni - ce ti dam, pše - ni - ce ti dam. Oj,

ti zla - te dam, ti zla - te dam.

kme - ni pri - dirjaj konjič, oj, kme - ni pridir - jaj konjič, oj,

k meni pridirjaj, pridirjaj konjič, oj, k meni pridirjaj, pridirjaj konjič, oj,

cresc. *ritard.* *ff* *pčasneje*

kmeni, oj, kmeni pridir - jaj konjič, pše - ni - ce ti zla - te dam!

Priloga „Zborom“
1931, šte. 6.

BELA NOČ.

Ul. Levstik.

Zorko Prelovec (1913)
(Ljubljana)

Hitro.

Tenor

Klavir

p

f

Be - la noč. Zve - zdeso vŕga - ne.

ritard. *f* *p* *espressivo* *mf*

pohitevati *počasi* *f*

mo - je misli, mo - je misli k te - - bi odposla - ne.

f *rit.*

mehko *mf*

čez srebr-ne se neba stezé vra - čajo na za - lostno srcé.

p *mf*

f *počasi*

s poudarkom
Kli - cale so, nisi se ovr - la, tvo - je ro - ke tu - jegase grla o -

ff *jako počasi* *nežno* *f*

vi - jale kot me - hek slak, jaz pana - te mi - slim si - ro -

p *f*

mak. *f* *mf* *p* *pp*

čedalje bolj počasi in mirnejše

Lepo opreme,
ugodno odplačevanje!

Najbolje kupite
ŠIVALNI STROJ in KOLO

samo **Gritzner, Adler** za dom, obrt Švičarski
in industrijo. pletilni stroj **Dubied.**

Pisalni stroji v treh velikostih!

Društva poseben popust! Posamezni deli za vse stroje
in kolesa, pnevmatiko edino le pri

Josip Petelinc, Ljubljana

Telefon
št. 2913

LITOGRAFIJA
OFFSETTISK

ČEMAŽAR IN DRUG

LJUBLJANA, IGRIŠKA ULICA 6

RAZMNOŽUJE NOTE PO ZELO SOLIDNIH CENAH
TER IZDELUJE VSAKOVRSNA DRUGA LITOGRAF-
SKA DELA, KAKOR ETIKETE, LEPAKE, DELNICE ITD.

GLASBENE PRILOGE „ZBOROV“
SO NATISNJENE V LITOGRAFIJI
ČEMAŽAR IN DRUG.

DOBRA MISEL!

Denar za POZNEJŠA LETA si prihranim najlaže — z zavarovanjem.

Otrokom pripravim denar ZA DOTO — z zavarovanjem.

Ako me doleti NENADNA SMRT, pripravim družini tolažbo — z zavarovanjem.

Vse vrste zavarovanj Vam ugodno izvrši priznana tvrdka

Jugoslovanska zavarovalna banka SLAVIJA v Ljubljani, Gosposka ul. 12.

KREDITNI ZAVOD ZA TRGOVINO IN INDUSTRIJO

Brzjavni naslov:
KREDIT LJUBLJANA

LJUBLJANA

Prešernova ulica šte. 50

(v lastnem poslopiju)

Telefon št. 2040,
2457, 2548, 2706 in 2806

Obrestovanje vlog, nakup in prodaja vsakovrstnih vrednostnih papirjev, deviz
in valut, borzna naročila, predjemi in krediti vsake vrste, eskompt in inkaso
menic in kuponov, nakazila v tu- in inozemstvu, safe-deposits itd. itd.

GROM D. Z O. Z.

CARINSKO-POSREDNIŠKI
IN SPEDIJSKI BUREAU

LJUBLJANA

KOLODVORSKA ULICA 41

Naslov brzojavkam: GROM
Telefon Int. 2454

Zastopstva na vseh mestih tu- in inozemstva

Zastopnik mednarodne družbe spalnih
voz S. O. E. za promet ekspresnih pošilk

„ORIENT“

D. Z O. Z.

LJUBLJANA

tvornice kemičnih in oljnatih barv,
lakov, firneža in steklarskega kleja

Zaloga vseh slikarskih in pleskarskih potrebščin.
„Deka“-Lasur, Echt, Pigment in Relief-barv za
slikanje na svilo, baržun itd., šolskih, študijskih
in umetniških barv, slikarskega platna, tušov, pastel
in čopičev vseh vrst ter po najnižjih cenah le v

prodajalni na Dunajski cesti šte. 14

poleg trgovine Schneider & Verovšek.

USTANOVLJENO LETA 1895.

RUDOLF WARBINEK

TOVARNA

ZALOGA IN IZPOSOJEVALNICA
KLAVIRJEV

LJUBLJANA

GREGORČIČEVA ULICA ŠTEV. 5.
in RIMSKA CESTA ŠTEV. 2.

Poštni čekoval račun šte. 4.0175.

Popravila se izvršujejo točno in eno, tudi na obroke.

„Sem samo
pol
človeka“

ČE NIMAM DOBRE KAVE
DOBITE DNEVNO SVEŽE PRAŽENO LE

PRI TVR. **B. MOTOH**
LJUBLJANA, VOJENIKOV TRG 5.

SRAJCE

modne in športne, kravate, na-
ramnice, žepne robce, palice,

damsko perilo

moderne bluže, torbice, flor,
nogavice in rokavice v krasni
izbiri in po najsolidnejših
cenah pri tvrtki ŠTERK nasl.

MILOŠ KARNIČNIK

LJUBLJANA

Stari trg št. 18

Perilo po meri!

Velika zaloga žipk!

AKO ŽELITE BITI VEDNO TOČNO PO-
STREŽENI Z NOTAMI, OBRNITE SE NA

MATIČNO KNJIGARNO

LJUBLJANA

KONGRESNI TRG 9

POŠTNI PREDAL 195

KI IMA VSE SLOVENSKE
IN TUJE MUZIKALIJE
VEDNO V ZALOGI